

ABONAMENTELE.

IN TOATA ROMANIA
Pe an ... L n. 48
Pe 6 luni ... 24
Pe 3 luni ... 12
IN STRAINATATE:
Pe an ... 60
INSERTIUNI SI RECLAME:
Linia de 30 litere petit, pagina IV, 30 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia.”

Un număr în capitală 10 bani.

ANUNCIURI:

Se primesc în străinatate: La D-nii Haasen-stein & Vogler in Vienna, Walfischgasse 100, A. Oppel in Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Mosse in Vienna, Seilerstätte 2; Philipp Löb in Vienna, Eschenbachgasse 11: L. Lang & Comp. in Peța, Hawas-Laffite & Comp. in Paris, C. Adam 2, Carrefar de la Croix-Rouge 2, Paris; Orain & Comp. Rue Dronot 2 Paris; Eug. Micoș, 139-140, Fleet Street London.

Scrierile nefrancate nu se primesc. Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

Table with exchange rates and departure schedules. Columns include: Cursul de București, 5 Aprilie; Cursul de Viena, 18 Aprilie; Cursul de Berlin, 12 Aprilie; PLECAREA TRENURILOR (București-Suceava, Suceava-București, București-Giurgiu, Giurgiu-București, București-Barboși, Barboși-Giurgiu, București-Verelorova, Verelorova-București, București-Craiova, Craiova-București, București-Pitești, Pitești-București, București-Galați, Galați-București); Cursul de București, 12 Aprilie.

SCIRI TELEGRAFICE

A LE „TIMPULUI”

(Agenția Havas.)

— Serviciul de la 22 Aprilie, 4 ore seara, — Paris, 22 Aprilie.

Se telegrafiază din Petersburg către „Times”: „Rusia și Anglia au consimțit a primi în principiu întrunirea congresului pentru a examina schimbările ce sunt de trebuință a se face tratatelor existente; însă Anglia insistă asupra recunoașterii curate și formale a principiului, că toate schimbările cele mari în Orient, astfel cum le enumeră tratatul de la San Stefano, să constituiească niște cestiuni europene iar nu numai cestiuni rusești sau turcești. Aderarea Rusiei la acest principiu atârână mult de la modul cum va fi formulat.”

Londra, 22 Aprilie.

Se telegrafiază din Petersburg către „Times”: „Negotiațiile între Austria și Rusia urmează. Austria nu voește nici decum anexări de teritoriu, ci dorește a-și întinde sfera influenței intereselor sale politice, militare și comerciale, și asupra drumului de fer de la Salonici și Mitrovița.”

Se telegrafiază de la Calcuta către „Times”: „Toată energia guvernului este concentrată asupra pregătirilor de rebel. Regimentele locale au primit ordin de a-și completa cadrele îndată. Se lucrează în arsenale ziua și noaptea și chiar și Dumineca. Se prezintă un mare număr de voluntari.”

Se telegrafiază din Constantinople către „Times”: D. Layard a făcut demersuri pentru ca sușii englezi să fie puși sub protecțiunea ministrului Statelor-Unite. Acesta din urmă a cerut consimțimentul guvernului său.

Ziarele engleze discută compromisul militar propus de Germania și îl găsesc favorabil. Ele observă că primindu-l Rusia va câștiga mai mult decât Anglia. „Times” zice că va primi ori-ce compromis serios, dar „Daily Telegraph” nu crede nici de cum că fondul neînțelegerii între Anglia și Rusia să poată căpăta o deslegare, chiar dacă aranjamentul propus ar fi de natură a satisface toate părțile. „Standard” se îndoiește că Rusia va consimți a și retrage ghiarele din Stambul pe câtă vreme d. de Bismarck va ține în loc pe Austria.

— Serviciul de la 22 Aprilie, 8 ore seara. —

Roma, 22 Aprilie.

Se asigură că papa, în urma poveștelor date de medicii săi, s-a hotărât în principiu să petreacă vara afară din Vatican. Papa nu și-a ales încă locul de reședință. Nimic încă nu s-a hotărât în privirea creării noilor cardinali. Negotiațiile cu Rusia urmează. Se crede că se va stabili în curând un acord în privința numirilor la scaunele episcopale.

— Serviciul de la 23 Aprilie 9 ore dimineața. —

St. Petersburg, 22 Aprilie.

„Agenția rusească” confirmă că Rusia și Anglia au admis principiul deșertării simultane a preajmelor Constantinopolului. Această deșertare se va face așa în cât distanțele să fie deopotrivă depărtate, ținându-se seamă de vremea trebuincioasă pentru a relua pozițiile deșertate. Negotierile

pentru întrunirea unei conferințe preliminare urmează. De la o înțelegere asupra acestor puncte atârână pozitivitatea Congresului.

Paris, 22 Aprilie.

„Le Temps” zice că calculul Rusiei și al Germaniei a fost înșelat de atitudinea Angliei, care a redat Europei conștiința de sine însăși.

BUCUREȘTI 11 APRILIE

Monitorul radicalilor ne spunea acum 10—15 zile, că d. I. C. Brătianu a ajuns la triumful ideilor, pentru care s'a luptat întreaga sa viață. Am felicitat pe marele patriot de acest triumf.

Acum însă, după-ce universalul bărbat de stat s'a întors din misiunea cu care fusese însărcinat și petrece de mai multe zile în mijlocul nostru, ne întrebăm și noi: care sunt foloasele ce trage țara din triumful ideilor pentru care d-nii I. C. Brătianu, C. A. Rosetti și ceilalți patrioți de seama lor s'au luptat cu atât zel și cu atâta perseverență?

Astăzi nimeni nu va mai cuteza să tăgăduiască un lucru: că nu d. I. C. Brătianu era omul, care trebuia să plece la Viena și la Berlin, D-sa este cunoscut ca șef al acelui partid sburdalnic, ce mereu a împins țara spre o politică ostilă atât Austro-Ungariei cât și Germaniei. Fără îndoială țara nu împărtășește vederile acestui partid și adevăratele ei tendințe nu se exprimă prin politica neraționată a d-lui I. C. Brătianu; dacă însă Românii nu vor să iea răspunderea pentru cele ce a făcut ori face d. I. C. Brătianu, ei ar fi trebuit să se manifeste în mod energic și să respingă această răspundere.

Îndată ce d. I. C. Brătianu a putut merge ca reprezentant al României la Viena și la Berlin, comitele Andrassy și principele Bismarck trebuiesc să creadă, că acest d. I. Brătianu e omul, care a exprimat și exprimă prin politica sa dorințele Românilor față cu Austro-Ungaria și Germania.

Organul principelui Bismarck, „Nordd. Allg. Ztng.” ne-a mărturisit-o aceasta în cuvinte foarte lămurite, zicând că „Germania din partea Românilor și mai ales din partea partidului reprezentat de d. I. C. Brătianu, nu totdeauna a avut să se bucure de simpatii.”

D. I. C. Brătianu știe prea bine că această insinuare nu este întemeiată, trebuia să știe tot atât de bine,

că plecarea d-sale la Viena și la Berlin va da loc la asemenea insinuări; d. I. C. Brătianu de asemenea știe, că astăzi împrejurările sunt astfel, în cât țara nu se poate manifesta cu energie; dacă dar d. I. C. Brătianu ar fi avut câtu-și de puțină abnegațiune patriotică, ar fi renunțat la onoarea de a reprezenta pe români la Viena și la Berlin și ar fi adus țării sacrificiul de a mărturisi, că nu d-sa este omul care față cu Austro-Ungaria și Germania reprezintă adevăratele dorințe ale românilor.

D. I. C. Brătianu s'a gândit însă mai mult la aceea, ca să reabiliteze pe amicii săi, de cât la aceea ca să pună la adăpost interesele țării.

Marele patriot român voia să împună prin popularitatea sa. S'a înșelat însă când credea că are a face cu niște oameni cari nu știu, că popularitatea d-sale nu e de cât închipuită. Cercurile politice din Viena și Berlin știu foarte bine, că în România sunt câte-va mii de oameni cari ia parte la viața politică, și cea mai mare parte din aceștia sunt oameni cari se dau aceluia ce le adăpostește interesele.

Adevărată țară, adevătat țeranul nu ține la d. I. C. Brătianu mai mult de cât la ori-care alt bărbat politic din România. Chiar atunci însă când va lua parte la viața politică, românul neaoș, vestit prin bunul său cumpăt, nici o dată nu va ține la niște oameni ce caută cai verzi pe pereți.

D. I. C. Brătianu nu numai nu este popular, dar nici nu este omul, care ar putea să fie vre-o dată popular. Cu toate acestea, d-sa credea că va impune prin popularitatea sa.

Această voință era criminală, de oare-ce dacă în adevăr d-sa ar fi om popular la români, România nu mai are nici un drept la buna-voință împărățiilor de la apus, pe care d. I. C. Brătianu și amicii săi le-au batjocorit și amenințat. Adevărul este că noi suntem un popor pacinic, care tot-d'a-una va ținea seamă de interesele vecinilor săi și aceasta ne da drept la buna-voință tuturor puterilor.

D. I. C. Brătianu o știa aceasta foarte bine și dacă totuși a călătorit la Viena și la Berlin, nevine să credem, că scopul pe care îl urmărea, nu era altul de cât a face ori-ce înțelegere peste puțință.

Fără îndoială, de oare-ce trebuie să ne întrebăm: cum se poate drege ceea ce a stricat acest om fatal?!

O singură scăpare ne mai rămâne: să încredințăm pe toată lumea, că d. I. C. Brătianu nici o dată nu a

fast și nici o dată nu va fi omul, care dă expresie adevăratelor dispozițiuni ale poporului român.

DIN AFARA

Intrunirea congresului preliminar nu este încă asigurată; ea pare însă mai probabilă de cât în zilele trecute. Cel puțin s'au pus în discuțiune câte-va condițiuni, cari, dacă ar fi primite de către toate puterile, vor înlesni întrunirea congresului.

Înainte de toate ambasadorii de la Berlin ai puterilor vor avea să stabilească un mod de procedură, în urma căruia s'ar înlătura puțința conflictelor chiar în sinul congresului. Afară de aceasta puterile cer ca tractatele de la 1856 și 1871 să fie privite ca deplin valabile câtă vreme nu vor fi abrogate în toată forma de către puterile semnătore. Ast-fel baza discuțiunilor viitorului congres nu'ar avea să fie de cât tractatele de mai înainte. Congresul preliminar ar avea numai să compare aceste tractate cu tratatul de la St. Stefano și să formuleze deosebirile ce există între dăsele.

Ziarele din străinătate se îndoiesc, că Rusia va consimți la această procedură, de oare-ce ea implică negarea tractatului de la St. Stefano. Tot atât de puțin se poate spera că Rusia și Anglia vor primi o a doua condițiune, de la care ar avea să atârne întrunirea congresului.

E vorba că flota rusească să se retragă din Marea Marmara și în aceeași vreme trupele rusești să se retragă de la Constantinopol până la o linie de demarcațiune, ce se va stabili prin învoirea puterilor interesate.

Acum, după ce trupele din India s'au imbarcat și chiar comandanții lor au fost numiți, după ce regimentele englezești au fost completate, guvernul englezesc anevoie se va hotărî să retragă flota din pozițiile pe cari le ocupă. Cu deosebire după ce influența rusească a început să predominască la Poartă, retragerea flotei e foarte puțin probabilă.

Ziarele din Viena, chiar și cele oficiale, cred că principele Bismarck, luând o hotărîre serioasă, va putea să împiedice izbucnirea unui război european, nu însă izbucnirea unui război între Anglia și Rusia, de oare-ce Anglia are în poziția ei de mare putere este împinsă la acțiune contra Rusiei, ce jicnește comerțul ei.

„Pall Mall Gazette” publică scri-soarea următoare, trimisă de co-res-

pondentul său din Copenhaga, pe care o dăm în traducțiune „României Libere”:

Cu toate că principalele evenimente ale unui rebel între Anglia și Rusia nu pot avea alt teatru decât Orientul, și că acțiunea militară și navală a Angliei în Baltica și golful Botniei se poate mărgini la o blocare riguroasă a porturilor ruse, acest rebel nu ar avea mai puține consecințe grave pentru Danemarca. Evenimentele de la 1801 și 1867, cari au fost aproape uitate în această țară, dupe cele două resbele susținute în 1848-50 și în 1864 contra Germaniei, au revenit în memoria Danezilor, și dacă se ține seamă de importanța pozițiune strategice, ce ocupă Danemarca în calitatea de păzitor al cheilor Băltice, nu e de mirat ca să se coloreze aci, cu neliniște, perspectiva unui rebel între Anglia și Rusia. Cu toate că Danemarca nu poate pune o prea mare greutate în balanță, cu toate acestea, cele două puteri beligerante se vor sili să obțină sprijinul ei.

Un număr de 30,000 soldați ar fi, natural, de un prea mare folos pentru Anglia, dacă această putere ar voi să întreprindă o operațiune militară pe coastele ruse ale Băltice, și de altă parte, Rusia ar avea un mare interes, ca Danemarca să închiză, la un moment dat, Sundul și Beltul prin mijlocul torpilor. Danezii știu, cu toate acestea, că și într'un caz și într'altul, mai mult ar perde de cât ar câștiga; asemenea ei încearcă mari temeri, gândindu-se că poate vor fi siliți să ia parte cu una sau cea-laltă putere. Dacă totul ar depinde de la propria ei voință, Danemarca ar observa cea mai strictă neutralitate, după cum a declarat-o, acum în urmă, ministerul afacerilor străine unui reprezentant al unei țări. Dorind să nu dea nimănui cea mai mică ocaziune de a face supozițiuni false, guvernul n'a luat nici o măsură, afară de circulara privitoare la ofșerii în retragere și terminarea armamentului forțelor, cu toate că presa l'a silit foarte mult și că nu se poate să fie prea prudent la o epocă așa de critică ca momentul actual.

—În Londra a apărut urmarea co-respondenței oficiale, privitoare la tratatul de pace de la St. Stefano. În acest volum găsim circulara și memorandumul prințului Gorgiacov și următoarea depeșă a lordului Salisbury către lordul Loftus:

Foreign Office, 11 Aprilie 1878.

Milord, — ambasadorul rusesc mi-a comunicat astăzi după amiază conținutul unei telegrame cu data de azi, pe care a

primit-o de la prințul Gorceiacov cu scopul următor:

Că, comunicându-se textul întreg al tratatului preliminar marilor puteri cu deplină libertate de apăsare, și trimiterea de Sir Henry Elliot, că înălțimea Sa ar fi declarat agentului român, cum-că guvernul rusesc se opune ca articolul privitor la Basarabia să fie dezbătut (broached—aborted) de congres, dacă va fi congres, trebuie să fie întemeiat pe o neînțelegere. O asemenea declarație ar fi, pe lângă aceasta, lipsită de logică, fiind-că nici un membru al congresului nu ar putea fi oprit de a pune înainte chestiuni legate cu tratatul.

Salisbury.

Bucovina și Basarabia.

I

Politica orientală în veacul XVIII.

Intâmplarea hotărâtoare, ce încheie veacul XVII, este pacea, pe care Poarta otomană, în urma luptei de la Zenta, a fost silită a o primi. La Carlovăț Turcii își lămuiesc poziția față cu Europa și în deosebi față cu cele patru state învecinate, cu Austria și Rusia, Polonia și Veneția. Puterea otomană e frântă și începe a se vorbi despre alungarea Turcilor din Europa. Unele dintre state sperază, eară altele se tem, că în curând scaunul Sultanilor va putea să fie mutat în Asia, și pentru unele această speranță, eară pentru altele temerea că ea se va îndeplini, este idea conducătoare în politica orientală.

Nu mai decât la începutul veacului XVIII, la anul 1706, agenții principelui Rakoczy, Papay și Horvath, adresează Marelui Vizir un memoriu, în care pune în vederea Porții următoarele temeri:

„Țarul de Moscova, care a îmbrăcișat în Polonia partidul regelui Saxoniei, pare a fi împedat de a se mai resoi cu Poarta; dar fiind seamă de toate apucăturile lui el aspiră la monarhia orientului. El și deprinde și disciplinează trupele contra regelui de Suedia spre a se folosi apoi de el, după vre un pretest aparent, contra acestei împărății. Toate îl îndeamnă la acest război: afecțiunile grecilor și ale popoarelor din Moldova și Muntenia, cari sunt de legea lui, și dorința de a-și satisface ambiția cu vre-o cucerire însemnată.

„E dar de temut, că sfârșindu-se pacea (tregua), Împăratul Germaniei va ataca această împărăție despre apus, în vreme-ce Țarul de Moscova va ataca despre miază-noapte și,

dacă nu vor fi împedeați din vreme, o vorstrivi cu puterile lor unite.“

Aceiași agenți, într'un alt memoriu din același an, arată că Poarta otomană trebuie să declare război, Țarul de Moscova, care voiește să dispună de regatul Poloniei și să-și supună pe al Svediei, precum și mai multe alte principate vecine.“ Dovadă despre aceasta sunt luptele lui cu regele Svediei, ingerințele lui în Polonia și împrejurarea, că a trimis preoți grecești în Crim, ca să facă proseliți printre Circasienii.

Aceleași temeri le găsim exprimate prin raporturile ambasadorilor de la Constantinopol și prin instrucțiunile, ce li se dau din partea guvernului lor.

Tot la anul 1706 cabinetul francez trimite ambasadorului Ferriol un proiect de alianță cu Austria contra Turciei. Memoriul începe astfel:

„Monarhia turcească, nu deosebit de alte monarhii, ce au existat de la începutul lumii până acum, după ce s'a mărit, acum a ajuns la decadență, ori, spre a vorbi mai lămurit, scăderea puterii ei formidabile a început sub Mohamed IV, tatăl Sultanului de astăzi; în cel din urmă război, în care liga catolică a usurpat de la puterea otomană două coroane din cele mai înflorite, a Ungariei și a Moreei, cu multe alte orașe însemnate din Dalmația, Albania, Polonia și Moscova.“

Ne mai sperând dar, că Turcii își vor putea păstra puterea în Europa, cabinetul francez voiește să încheie o alianță cu Împăratul Germaniei, pentru ca să slăbească pe casa de Austria prin noile achizițiuni, ce ar face în Orient, unde administrația populațiilor necivilizate ar trebui să-și consume toate puterile. „Să împingem pe casa de Austria spre Orient,—zice proiectul,— pentru ca Franța să rămână stăpână la Rhin.“

Astfel, centrul combinațiilor politice europene era în Orient, și la Constantinopol se puneau la cale războaiele. În luptă cu casa de Austria, Bourbonii din Franța mereu stăruiau pe lângă Poartă să declare război și să atace despre răsărit pentru ca să facă divisiune în favorul armelor franțuzești. În aceeași vreme căpeteniile reștrăiților din Ungaria și Ardeal, Tököly, Rákóczy, Bercsenyi și alții, incurajați și ajutamați cu însemnate subsidii de către guvernul francez, mereu îndemnați pe miniștrii turcești să declare război Austriei și să restabilească Ungaria, ca zid despărțitor între im-

parăția otomană și cea romano-germană. De altă parte regele Svediei cerea mereu ajutor contra Țarului Petru, și în Polonia era un partid, care mereu își da silința ca prin ajutorul Porții otomane, să poată ingerișterea rusești. Zi pe zi Marele Vizir, miniștrii turcești și chiar Sultanul trebuiau să asculte sfaturile bine-voitoare și propunerile războinice, ce li se făceau de către agenții secreți ori publici ai acestora.

Poarta otomană nu cuteza însă a declara război nici Austriei, nici Rusiei, ci tot-d'anna se mângâia cu poruncile coranului, care cere ca o pace încheiată să fie sfântă și ca Sultanul să nu se resboiască de cât cu aceia, cari nu se țin de învoielile făcute în tractatele de pace. Cel puțin în parte însă această supunere către poruncile coranului era întemeiată pe temerea, că, resboindu-se, turcii vor fi alungați din Europa. O dovadă foarte lămurită despre această temere găsim în raportul de la 19 Ianuarie 1708 al Residentului Talman.

Erau făcute toate pregătirile pentru un război contra Austriei, ba chiar oștirile erau îngrămădite în Banatul Temišioarei și la Sava. Nu lipsea de cât porunca Sultanului, pentru că ele să năvălească în țara ungurească și să înainteze, după planul hotărât, spre Buda. Stăruințele lui Talman pe lângă miniștrii Porții rămân zadarnice. Atunci Residentul Austriei chiamă la sine pe Kișlar-Agasi, un confident al său, și pune un scaun față în față cu portretul Împăratului Iosif I, și zice: Alcoranul d-voastră cuprinde proorocia, că veți cuceri Constantinopolul și toată împărăția Grecilor și această proorocie s'a împlinit. Totalcoranul zice însă, că se va găsi odată un împărat bălan, numit pentru perii săi „beniasfer“, care vă va alunga iarăși din această împărăție și din Constantinopol. Crezi d-ta în această proorocie?

„Fără îndoială că cred, de oarece sunt credincios al Coranului, răspunde Turcul.

Cum își place portretul Împăratului meu, — întreabă acum Talman, punind în vederea Turcului virtuțile și puterea acestui Împărat.

Turcul privește la capul bălan al Împăratului și nu zice nimic; plin însă de îngrijire, grăbește să spună Sultanului că Împăratul, cu care se pune la cale războiul, este bălan. Sultanul cere să vază portretul; chiar însă fără de a-l fi văzut, hotărăște a nu face război cu un „beniasfer“.

O altă dovadă despre această frică

sunt următoarele cuvinte pe care le găsim în o scrisoare a lui Rakoczy, adresată la 26 Noemvrie 1717 lui Cellemare.

„Muftiul și toți oamenii de legi sunt pentru pace, ei zic că Dumnezeu pedepsește pe musulmanii pentru-că au călcat pacea încheiată cu creștinii, că Împăratul, neavând a combate alți inimiștii afară de Turci, e nebiruit și, dacă va face încă o a treia campanie norocoasă, nu va încheia pace de cât după-ce va fi alungat (rechassé) pe Turci în Asia.

Cele două puteri, care puneau în politica lor deosebită greutate pe puțința alungării Turcilor din Europa, erau însă Austria și Rusia.

La începutul veacului XVIII curtea din Viena, fiind silită a se resoi cu Franța și neisbutind a stărpi rădăcinele rescoalei din Ungaria și Ardeal, era direct interesată de pacea Orientului. În înțelegere dar cu ambasadorul marelui Britanii și cu acela al Olandei, Residentul austriac de la Constantinopol își da mereu silința să împedice izbucnirea unui război între Austria și Turcia.

În aceeași vreme Residentul austriac, tot în înțelegere cu ambasadorii celor două puteri „maritime“ își da silința să împedice izbucnirea unui război între Rusia și Turcia. Pentru curtea din Viena un război la granițele despre răsărit ale Împărăției nu putea fi de cât o nouă greutate: afară de aceasta temerile pe care le-am văzut exprimate în memoriul agenților lui Rakoczy, erau răspândite în întreaga Europă și tot-dea-una, când Turcii să resboiau cu Rușii, Austria trebuia să stea gata de a interveni pentru apărarea intereselor sale.

Rusia, singură, înaintează mereu spre Constantinopol.

Cea d'ântel jumătate a veacului este un lung război între Turci și Ruși. Ce-i drept, se încheie și în mai multe rânduri se renouiește pacea. Nici o dată însă Rusia nu se simte legată prin învoielile făcute la încheierea păcii. Pentru ea tractatele de pace nu au valoare de cât întru cât ele îi dau nouă drepturi.

În tratatul de pace de la Carlovăț se hotărăște, ca Țarul să-și retragă oștirile din Polonia, și că după retragere, întoarcerea acestor oștiri să fie privită ca un „casus belli“. Nici o dată însă Țarul nu și-a retras oștirile din Polonia. Dacă Turcii erau foarte stăruitori și era de temut, că vor începe războiul, Țarul renouia pacea încheiată, se obliga din nou a retrage oștirile din Polonia, dar nu le retrăgea.

Aceiași era purtarea Țarului față cu provinciile de la Crim. Aici mereu erau conflicte și oamenii Țarului mereu se hărțuiau cu Tătarii. Tratatul de pace de la Carlovăț hotărăse, ca Țarul să nu dureze nouă fortărețe la granițele despre miază-noapte ale împărăției otomane. El înse nu numai a întărit pe acele cari erau, ci a ridicat altele noi atât în apropierea granițelor, cât și chiar pe un teren, pe care îl pretindea discutat între Rusia și împăratul otoman.

În Moldova și Muntenia, precum și în provinciile grecești, Țarul are oameni de încredere, prin care lucrează mereu pentru surparea puterii otomane.

În sfârșit, Țarul cucerește o parte însemnată din Suedia și silește pe Regele Carol XII a se refugia cu credincioșii săi în Turcia. Țarul își întemeiază chiar reședința pe pământul cucerit, și atunci când miniștrii turcești vorbesc despre restituirea teritoriilor cucerite de la Suedia, ambasadorul rusesc îi întreabă, ce ar răspunde Sultanul, dacă cine-va ar cuteza să-i facă propunerea de a ceda cui-va Constantinopolul.

(Va urma).

Citim în „Presa“:

„Legea electorală s'a votat în fine în senat, cu o mică majoritate. Doi voturi de se deplasa, proiectul cădea și dreptatea triumfa de astă dată.

Trist triumf este acesta pentru cabinetul radical!

Legea, după noi, este anticonstituțională. Atât după câte am scris în această privință, cât și după cele ce au susținut în Senat oratorii din opozițiune, s'a devedit, până la evidență, că pactul nostru fundamental din 1866 este atins prin această lege.

O perturbațiune adâncă are să se cauzeze din nou în spiritele cetățenilor prin acest ciudat procediment al legiuitorilor noștri de a confecționa legi neconstituționale.

Rămâne curtea de casațiune, ultimul stîlp puternic, pe care este așezat constituțiunea noastră, ca la fie-care contestațiune în materie de alegeri să decidă, dacă așa va crede și dânsa, că ultima lege electorală, fiind neconstituțională, rămâne cu totul înlăturată.“

MIREASIA SCHIMBATA

(Urmare și fine).

În prețioa de Crăciun întâlnii pe cele două fete pe uliță și imi spuseră, că se bucură, că viu și eu.

— „Și vărul Willi vine“ zise Hetty aruncând o privire de vicleană isteție Alisei.

— Cine e vărul Willi? întrebă, dorind în fondul inimii să-i dau hapuri de care știam eu.

— El? E unicul nostru văr și fiul tatei imi răspunse. De Crăciun vine tot-d'anna.

— Voi veni mai de vremior, zise eu, căci am să vorbesc ceva cu d. Gordon.

— O da! vino cât de de vreme, mă rugă Hetty.

— Bătrânul Tompson socotea, că ar fi bine să caut crengi de vâsc — zise eu destul de prosteste, numai pentru a zice ceva.

— „O! avem o mulțime de crengi de vâsc, nu-l așa Alice?“ zise șireata Hetty.

— „Ești nesuferită Hetty!“ isbucni Alice cu nerăbdare, roșindu-se până la urechi.

Era într'adevăr o prostie atât din partea Hetții, dar și mai mult încă din partea mea. Dar totuși înroșirea Alisei mă bucurase, în cât am trecut cu totul cu vederea răstirea Alisei, a ei care era în genere atât de liniștită și cu măsură.

Mă întorsei la casă și pe drum gândeam ce să fac. Nu puteam să merg așa în casa lui Gordon cu o inimă atât de plină de taină ei, în cât ar fi isbucnit și s'ar fi trădat în ori-ce moment. Apoi mai era și vărul Willi acolo. De ar fi arătat pentru adorata mea Alice cea mai mică atenție, nu mai puteam răspunde de nimic și sentimentele mele ar fi trebuit să isbucneasă. Hotărâi să scriu și să mi iau răspuns înainte de masă. De m'ar fi ascultat, ce sărbători ferice aveam să petrec! De mi refuza, plecam a casă, în odăița mea și apoi... apoi muream, căci mi-s'ar fi rupt inima.

Să scriu! Ideea de a-i scrie mă fermeca, imi părea cea mai bună idee, ce-am avut-o vre-o dată în viață și ast-fel alergai în ruptul capului a casă la Thompson. Cât de ușor am găsit hârtie, cerneală și condeiul! Cât de greu însă era să scriu; făcuiam și refăcuiam la scrisori apoi le rupeam una după alta și iar începeam, dar cu cât mă chinuiam mai mult, cu atâta desmădejuiaim, de a afla espreși potrivite cu sentimentele mele. Dar să nu scriu, să mă duc singur și să-i spun din gură? Nu și iar nu! Peste puțință. Dar lasă că am găsit chip. Scriu verde tot ce am zis, apoi nu mai recitesc ci o trimit într'un zecoc.

„Scumpa mea“... dar unde să pot scrie mai departe. După cele d'întăi două cuvinte mă împiedic. Cum să încep? Spunându-i din gură, puteam să încerc efectul vorbeii „Alice“ spusă cu glas încet și înfocat, pe când pe hârtie suna atât de rece. Reîncepu-i.

„Scumpa mea miss Gordon! Nu-mi prea aduc aminte de vorbele mele (nevastă-mea de sigur le știe încă) știu numai că scrisoarea mea deveni foarte desmierdătoare, dar mai serioasă și mai convinsă. Încă o dată mă împiedecai; cum să nchei scrisoarea mea? În sfârșit pusei pasagiul următor:

„Primește, scumpa mea miss Gordon, asigurarea venerațiunii celei mai adânci și mai neperitoare. Rămân între mâinile și grijă al d-voastră toată viața și până la moarte. — Filip Gwynne.“

Această scrisoare am trimis-o miss Gordon, însoțind-o de câte-va rânduri pentru „papa“. Mă va crede ori-cine că n'am putut dormi toată noaptea.

A doua zi, ziua nașterii măntuitorului, n'am avut timp nici să merg la biserică din cauza multelor și urgentelor vizite pe la bolnavi; dar cam până pe la patru ceasuri mă desbărasem de trebii și după ce-am făcut toaletă cu o deosebită îngrijire, m'am dus la Gordon.

Advocatul m'astepta în prag și mă primi cu o călduroasă stringere de mână.

— „Intră dragă tinere“ zise el. „Nu-ți poți închipui cum m'ai bucurat atât pe mine cât și pe nevastă-mea Suntem mulțămiiți cu poziția d-tale. Bătrânul Thompson are o praxă strălucită. Nu mă îndoiesc, că ne vom înțelege în toate privirile. Dumnezeu să te bine-cuvinteze copilul meu. Sunt mândru de a te putea numi fiul meu. Am vorbit și cu ea. Te iubeste, te iubește din inimă și de mult, zice. Ș'acum, pentru că de-a puterea fi ești de casa noastră, am să-ți spun o mică taină. Și fata mea cea mică e logodită. Da da! Alice și nepotu-meu Willi se iau. Dar ce mă privești cu atâta mirare? Are să fie o nevestică minunată Alice; de și-i mai mică cu un an decât Hetty, dar arată a fi mai mare de ani, pentru că-i mai liniștită și mai așezată. Dar și Hetty e o fată dragălașă și cu simțire, în cât sunt convins că al să fi fericit cu dânsa. Tacă dragul meu, nu mă face asigurară. Stați aici, e'o trimit îndată.“

Înebunism? Visam? Alice mai tânăra! Alice logodită! Hetty mă iubește? Pe Hetty vrea să mi-o trimită? Doamne sfinte, dar ce însemnau toate aceste? Putut-am fi atât de nebun. Mii de lucruri mici, pe care

nu le băgasem în seamă, confirmău acuma spusa lui Gordon. Într'adevăr Hetty era mai mare de cât Alice. Cum puteam numai să mă ncred ast-fel în aparențe, fără să fiu sigur? Să cred, că Alice, e mai mare de cât Hetty? Așa dar, ea era logodită și vesela Hetty mă iubea? Ce să fac? Să iau câmpii și să mă esplic după aceea?..

Urmând acestui impuls, sărisem de pe scaun și era să fug. Când iată că se și deschide ușa și intră Hetty cu ochii plecați, rușinoasă și foarte roșie la față. Cu vioiciune merseii spre dânsa și-i luai amândouă mâinile. Voiam să-i spun tot, să-i sun greșala ce făcusem, cum tată-său mă luase pe dinainte, cari sunt adevăratele simțiri ale inimii mele...

„Hetty, începu eu. Turburarea mea, cuvintele mele, ea le iua drept expresie a iubirii pentru dânsa, imi strânse mâinile tare într'ale ei, apoi răpiti și cu grațioasă șială, ea și-ascuise fața pe pieptul meu. Turburarea mea ajunse la culme,

„Ah! Hetty, Hetty —, reîncepu-i din nou.

„Dragă Filip, — șopti ea foarte încet — sunt neșus de fericită.

Ce era să-i fac? Să-i spun acuma, că se înșală, să nimicesc viața ei cea tânără, să rănesc fără remediū inima ei cea plină

CRONICA

De la Curte.—Sambătă, 8 Aprilie, ziua aniversării nașterii și proclamării M. S. de Domn al Românilor, s'a celebrat, la 11 ore, în sânta biserică a Mitropoliei, un Te-Deum, de către Inalt Prea Sântia Sa Mitropolitul primat.

La această serbare se află față d-nii miniștri și casa civilă și militară a M. S. Domnitorului, un mare număr de domni senatori și deputați, prim-presedinții și președinții înaltelor Curți de casație și compturi cu mai mulți din d-nii membri ai acelora înalte curți, curțile și tribunalele, d-nii prefeți al capitalei și districtului Ilfov, consiliul municipal, ofițeri superiori din garnizonă, înalții funcționari ai Statului și un numeros public.

Detachmentul din garda orașenească și din batalionul 1 de vânători, se află în curtea Mitropoliei, pe care, după terminarea serviciului religios, le-a trecut în revistă d. general A. Cernat, ministru de resbel.

Măriile Lor au primit apoi la Palat felicitările d-lor miniștri, ale Senatului și Adunării deputaților, venite în corpore, precum și ale casei civile și militare Domnești.

Un număr de persoane din toate stările sociale au venit de s'au înscris în această zi la Palat.

Cu ocaziunea îndoitei aniversare a Măriei Sale Domnitorului, Senatul, mergând la Palat în corpore, d. vice-presedinte Dimitrie Brătianu a rostit următoarea felicitare:

Prea Înălțate Doamne,

În această zi mare și scumpă Românilor, zina îndoitei aniversare a înlăstrei născere a Măriei Voastre și a glorioasei Măriei Voastre Domnii, Senatul, cu un devotament fără margini, vine să prezinte Măriei Voastre omagiul respectuoaselor sale felicitări, al urărilor și al rugilor celor mai călduroase ce facem toți pentru eroicul, cavalerescul, conștiințiosul nostru Suveran și pentru grațioase, buna și patrioata noastră Doamnă.

Să trăiți Măriile Voastre.

Jonia viitoare, 13 ale lunii, Inalt Prea Sântitul Mitropolit va face "spălarea piciorilor". Ceremonia se va face în Curtea Mitropoliei la orele 11 a. m. Mitropolitul Ignatie a fost cel din urmă mitropolit, care a mai făcut aci această ceremonie.

Inmormântarea lui Lepădatu s'a făcut la Brașov, luni, 8 Aprilie st. nou. De și timpul era foarte nepotrivit, căci ploua, se adună un public numeros din toate clasele societății. Serviciul funebrel se celebră de protopopul local, însoțit de mai mulți preoți. În fruntea cortegiului, mergeau studenții, ducând steagul; carul mortuar asemenea era înconjurat de studenți cu torțe aprinse, iar cordoanele lințolului le duceau opt profesori gimnaziali. Cosciugul era frumos împodobit cu eununi. La moment, vorbi întâi d. Paroh Bainescu; apoi colegul repausatului, d. dr. Bozocanu, și în fine, în numele studen-

ților, studentul de clasa VIII, d. Bărsanu, rânului rus în fața tribunalului, care l'a tirit înaintea lui spre a-l judeca; «Viața noastră este cea mai nefericită și cea mai ticăloasă. Nimeni nu-și bate capul de noi; nu găsim niciun ajutor nici sprijin nici bună-voință. Ne naștem, ne însurăm, murim, fără ca o mână prietinoasă să se întinză spre noi pentru a ne ajuta la suferințele și la muna noastră. Când au venit acești străini, ei au vorbit către noi cu o limbă de prieten, și ne-au privit ca pe niște frați. Pentru întâia dată se purta cineva către noi cu blândețe și cu bună-tate. Cum am fi putut a nu fi trași în ră-tăcire?»

«Fie 'i țărâna noastră!»

(Familia.)

Stavri-Schipeck.—Stavri este o parte din istoria modernă a Bucureștilor. Cine a trecut prin București fără ca să fi fost poftit de amicii săi „la Stavri“? Cine a stat câte-va zile în capitala României fără ca să fi petrecut vre-o câte-va ceasuri „la Stavri“?—D. Stavri este unul dintre comercianții practici, care știu să-și câștige un nume bun fără de multă reclamă, unul dintre oamenii, care știu să mulțumească pe toată lumea fără de a se păgubi pe sine.

Cu deosebire însă de când s'a stabilit în casele repositului Herescu-Năsturel, d-nul Stavri își primește oaspeții în unul din cele mai populare localuri publice din București.

Vara trecută o mare parte din publicul pacinic al Bucureștilor își petrecea serile în grădina „la Stavri“, aproape de centrul capitalei și cu toate acestea la un loc retras și depărtat de șgomotul orașului mare; toate serile, mesele erau ocupate și Dinicu nu se supăra de concurența ce-i făceau alți lăutari de prin grădini.

Astăzi iarnă concertele date de domnul Schipeck, acompaniat de d-nul Medec, au făcut ca „la Stavri“ să fie un local, pe care mulți îl frecventau și poate chiar mai mulți regretau de a nu-l putea frecventa. Vioara d-lui Schipeck este fără îndoială isvorul celor mai senine plăceri estetice, ce ni se ofer în București, și ast-fel cu deosebire societatea care putea să aprecieze această vioară, trebuie să regreta că inconveniențele unui local public o împedează de a asculta concertele d-lui Schipeck.

La vară va fi cu totul alt-fel, domnul Stavri construiește în grădina un pavilion mare, și d. Schipeck a organizat o orchestră din cele mai distinse puteri musicale ale Bucureștilor. La 1 Mai grădina se va deschide și de aici înainte în toate serile vom avea „la Stavri“ niște concerturi de vară în loc deschis, pe care iubitorii de muzică le așteaptă cu nerăbdare.

Cine cunoaște pe d. Schipeck, nu se mai poate îndoi că această așteptare nu ne va duce la desamăgire și că la vară vom putea să petrecem niște seri în adevăr plăcute.

NOTIȚE LITERARE

Scapetiți din Rusia.—La Paris a apărut nu de mult următoarea carte: „Les Sceptes, par E. Teinturier.— Librairie A. Delahaye, 1877.

Iată ce zice „Journal des Débats, despre această stranie sectă:

Ce sunt Sceptzi? Ei sunt membrii unei secte rusești numită în limba vulgară secta „Porumbeilor Albi“, cari fac jurământ de a nu contribui nici odată la înmulțirea neamului lor, și cari se silesc prin mijloacele cele mai violente, a face prozeliti. Dacă ar exista la noi o asemenea sectă, am trimite-o d'a dreptul la casa de nebuni. Însă ascultați această elocventă plângere a țe-

nevoe de sprijin. Fi-vei bun și iubitor pentru mica mea Hetty? Da?

„Da cum să nu... Se'nțelege! zise Gordon, aide Gwinne, vino'n odaia mea.

„Foarte mulțumitor pentru ocazia de-a scăpa de aci — (căci simțeam că său era să mă podidească lacrimile, ca pe un copil său să fac v'o altă prostie) — îl urmai pe Gordon.

„La ce oră ședeți la masă d-le Gordon?

„Întreabăi.

„La șase, răspuse el — sunt acum cinci și un sfert.”

„Atunci tocmai mi-ajunge vremea zisei. Mia-duc aminte c'am uitat să las ordinațiunilor pentru mai multe medicamente. Dacă-mi dați voie, mă duc repede până la casă; și, știți, că unui medic nu-i e permis să fie neglijent.

„De sigur că nu zise d. Gordon.— de și în asemenea împrejurări ai fi scuzabil. Decel grăbește-te și vino — punct la șase ceasuri.

„Șurăi, nu alt-ceva. Sosit a casă, trăseii zăvorul la ușă și căzuși ostenit pe un scaun, ce-a cerb luat la goană. Ah! ce plăcere de-a fi iar singur. Ce să fac? Era vremea cea mai bună ca s'o rup de fugă. Să trimit câte-va șiruri, în care să zic, c'am fost chemat la un bolnav la moșie

de șurup de aceeași înălțime ca și a axului; ast-fel că vârful stiletului, când se mișcă cilindrul, se află neprecurmat în urmele ce se afla d'asupra cilindriului.

Când este a se întrebuița instrumentul, se pune mai întâi d'asupra cilindriului o hârtie de cositor, asemenea cu aceea în care se înfășură ciocolata; această hârtie se lipește cu cleiul ast-fel ca să înfășure cilindrul peste tot, apăsând cu mânele pentru ca hârtia să pătrundă în urmele șurupăturii cilindriului. Se aduce apoi membrana în pozițiunea sa de acțiune, se strânge bine cu un șurup; stiletul apasă, ușurel pe fundul canalului elisoidal ce presintă hârtia. Esperimentatorul vorbește și în același timp întoarce cilindrul: membrana vibrează și stiletul face pe hârtia de cositor o serie de semne mai mult sau mai puțin adânci și de forme variate care se pot studia numai cu un microscop puternic.

Până aci fonograful a înscris, a-decă a făcut aceea ce se făcea înainte de invențiunea d-lui Edison. Pentru a trage din instrument ast-fel preparat sunetele ce i s'au zis său mai esact ce i s'au strigat la urechi, se depărtează membrana se înverțește cilindrul în sens invers până ce este adus în pozițiunea ce o ocupa la începutul esperiinței; se apropie membrana și stiletul ajunge în contact cu chârția de cositor. Se înverțește din nou cilindrul în sensul dântăi. Membrana, împinsă de stilet, călăuzit el însuși de semnele său cavitățile produse mai dinainte, membrana vibrează și reproduce sunetele cari determinaseră inscripțiunile făcute pe chârția de cositor. Aceste sunete, amplificate de un fel de port-voce așezat contra inelului cu membrana, se pot auzi din depărtare.

Acei ce au auzit aceste sunete sunt unanim a mărturisi că au produs asupra-le un simțiment de mirare nespūsă.

Se pare că hârtia de cositor nu mulțumește pe d. Edison; el întrebuițează acum hârtie de aramă foarte subțire și care dă rezultate mai bune.

D. Edison a vestit pe corespondentul său în Europa telegraficește că a reușit să reproducă foarte esact timbrul vocii umane. Aceasta ar fi o minune nouă.

După perfecționările făcute de curând de d. Edison, hârtia de cositor, după ce a înregistrat sunetele se deslipește de pe o placă pe care este întinsă și se expediază în alt oraș, unde întinsă pe placa altui fonograf reproduce esact cuvintele înscrise pe hârtie. Cu modul acesta ca mâne d. Edison va putea comunica cu Academia verbal prin mijlocul unei foi de cositor, căria s'a îndreptat comunicațiunea cu cinci-sprezece zile înainte din orașul său Menlo Park, New Jersey (Staturile-Unite ale Americii).

Fonograful se poate combina cu telefonul; s'au și făcut deja esperimente la Bruxel în sensul acesta.

Ne așteptăm la o mare perfecționare a fonografului; de o cam dată n'avem de cât să admirăm geniul omului, care a reușit prin știința sea să reproducă vorba de către un aparat mecanic; cei mai autorizați învețați nu se așteptau la acest rezultat, pe care l-au crezut până mai deună-zi ca nerealisabil.

(Revista științifică).

Armata activă a Franței se urca la 1 Ianuarie 1878, conform proiectului de buget, la numărul de 441,147 oameni, pentru care se cere o cheltuială de 537,777,342 franci.

ULTIME SCIRI

(Agenția Havas).

— 23 Aprilie, amiază. —

Roma, 23 Aprilie.

Un trimis al guvernului grecesc a sosit spre a căpăta făgăduința că Italia se va angaja să facă a se admite și Grecia la Congres, pe același picior ca și puterile semnatare ale tractatului de Paris. Unele jurnale anunță că guvernul italian a și primit invitația la conferență și că a declarat că va lua parte. — Sir A. B. Paget, ambasadorul Engliterii, și baronul de Keudel, ambasadorul Germaniei, au avut lungi întrevederi cu contele Corti.

Viena, 23 Aprilie.

Un samsar de comerț a tras cu pistolul, ieri, doș focuri asupra prințului mare-scutier von Turn und Taxis. Prințul n'a fost rănit. Asasinul a fost arestat. Pricina crimei a fost refuzul prințului de a da vinovatului de pomană.

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub tipar și se află de vnzare la librăria Socec et Comp.

LA PLEVNA!..

Dramă în 1 act (în versuri).

Steaua României, Crucea Roșie.

[de

G. SION

Membrul societăței academice române.

ROMANIA SI RESBELUL ACTUAL

GUVERNANTII SI GUVERNATII

de

N. BLARENBERG

fost senator ales, deputat demisionat.

Traducțiune din limba franceză.

Tipărită din inițiativa unui iubitor de adevăr.

Se află de vnzare la librăria Szöllösy

de iubire și desmierdare? În acea una clipă am luat o hotărâre mare. Speranțele mele erau deja nimicite. Să mă sacrific, s'o iau, să nu aflu nici odată adevărul. Mă plecaii asupra ei și-i zisei cu blândete:

„Dumnezeu să te binecuvinteze Hetty; voi încerca să te fac fericită.” Nu mă înduram să-i risipesc iluziile.

Ea mă privi, atât de radioasă, c'o zimbire fermecătoare, apoi iar ascuse capul pe pieptul său, puse amândouă brațele împrejurul gâtului meu, și simțeam că toată făptura ei gingașă era cuprinsă de un tremur ușor. Era cu neputință să-mi devie dragă? Nu trebuia să-i fiu mulțumitor? De aș fi pețit pe Alice, mă refuza și eram nespūs de nefericit; acum câștigasem o inimă credincioasă, care se lipea de mine cu o nespūsă dragoste. De sigur că, cu vremea, era să răspund la înclinarea ei.

„Crezi într'adevăr, Hetty, că vei fi norocită cu mine?”, o întrebai.

„O, Filip!”, răspuse ea, imi strînse mâna și în ochii ei credincioși puteam să-mi citesc norocul.

„Nu sunt bogat, Hetty”, urmai.

„Am să fiu o gospodină econoamă”, răspuse.

„Dar nu sunt nici vrednic de d-ta, zisei cu jumătate gura.

„Ba da! esclamă ea—eu nu sunt vrednică ca să fi al meu.

Nu mai era scăpare pentru mine. Nu voia să crează, că am defecte. Mă inbea, ce să-i faci. Ast-fel ședeam unul lângă altul. Ea 'mi spunea, că Alice și Willy se inbeau de mult, dar că însoțirea lor era încă departe, pentru că poziția lui era ast-fel, în cât nu putuse gândi la însurătoare.

„Și acum Alice se bucură așa de mult de norocul meu—armă Hetty, neștiind cum mă dureau cuvintele ei. „Ea zice, că nu-măi d-ta ești bărbatul, ce ar dori să 'i sibă de cumnat. Stil d-ta, Filip, amēn—două nu te-am putut lua, nu e așa?”

„Nu suflete — îngănaii eu — nu se putea.

Eu nu puteam vorbi; dar ea nu observa tăcerea mea. Ședeam mână 'n mână gândind, visând. Ce vârtej era în mintea mea, șermana! În sfârșit, spre marea mea ugeră intrară d-nul și d-na Gordon. D-na imi strînse mâna și zise: „Dragul meu

„Gwynne, n'aș fi încredințat nici unui bărbat cu atâta bucurie pe draga și selbă-teca mea pășernică, de cât tocmai d-tale.

„De și Alice e mai tânără, dar e așa de liniștită și de așezată în cât n'are

nevoe de sprijin. Fi-vei bun și iubitor pentru mica mea Hetty? Da?

„Da cum să nu... Se'nțelege! zise Gordon, aide Gwinne, vino'n odaia mea.

„Foarte mulțumitor pentru ocazia de-a scăpa de aci — (căci simțeam că său era să mă podidească lacrimile, ca pe un copil său să fac v'o altă prostie) — îl urmai pe Gordon.

„La ce oră ședeți la masă d-le Gordon?

„Întreabăi.

„La șase, răspuse el — sunt acum cinci și un sfert.”

„Atunci tocmai mi-ajunge vremea zisei. Mia-duc aminte c'am uitat să las ordinațiunilor pentru mai multe medicamente. Dacă-mi dați voie, mă duc repede până la casă; și, știți, că unui medic nu-i e permis să fie neglijent.

„De sigur că nu zise d. Gordon.— de și în asemenea împrejurări ai fi scuzabil. Decel grăbește-te și vino — punct la șase ceasuri.

„Șurăi, nu alt-ceva. Sosit a casă, trăseii zăvorul la ușă și căzuși ostenit pe un scaun, ce-a cerb luat la goană. Ah! ce plăcere de-a fi iar singur. Ce să fac? Era vremea cea mai bună ca s'o rup de fugă. Să trimit câte-va șiruri, în care să zic, c'am fost chemat la un bolnav la moșie

și să vđd ce mi o mai veni în minte până mâne? Să 'mi iau catrafusele, să las și doftorie și tot naibei și să plec în lume? Perspectiva nu era ademenitoare. Ș'apoi

O asemenea purtare ar fi fost vrednică de un gentlemen? După ce mi-am dat cuvântul, după ce sărutarea șioasă a Hetii 'mi ardea încă pe buze, să mă mai esplic în urmă? și totuși, totuși, era bine să iau pe una, când inbeam pe cea-l'alta? De ce nu se observase, că inbeam pe Alice și nu mi-se spusese, că nu am a spera nimic? De ce nu-mi deschisese ochii, ca să vđd că, cu toate aparențele, Alice era mai mică? Și în sfârșit la ce folos mai puneam toate întrebările acestea?

Datoria mea era clară, soarta mea neschimbata. Imi pusei pērul în orânduială imi spălai fața inferbentată cu apă rece și eram hotărât a mă înbărbăta și a nu fi fricos. Voiam să-mi joc rolul până în capăt și să am încredere în viitor și în vreme, care alină toate. Toate se puteau întoarce spre bine.

Deci luați din nou calea spre Gordon și punct șase ceasuri intraii în salonul familie. Ni se presintă vērul Willii. Era un bărbat înalt, frumos, cu o fisonomie deschisă cu pēr blond și barba item, care părea a se interesa foarte mult de Alice,

ca și ea de dēnsul. Imi veni inima la loc, când îl văzuși ast-fel împreună. Apoi începui să compar, și gasii că Hetty cu pērul ei cel castaniu și undoios, cu ochii veseli și strălucitori, cari aveau acuma o espresie nespūs de blândă și cu gurița ei, zimbind cu un fel de șială și teamă, nu era tocmai în urma frumoasei și serioasei surori. Spun drept, că mă simțeam mândru când am dus-o de braț la masă.

Ce să mai zic? Zi cu zi soarta mea devenea mai vrednică de invidiat, mica mea Hetty pe zi ce merge imi era mai dragă. N'am vžut-o niciodată alt-fel, de cât veselă și cu voie bună, ea e nevastă cea mai cu atenție, cea mai bună, cea mai drăguță din lume. Alice e și azi o femeie frumoasă și o cumnată iubită; copii ei, nepoții și nepoțelele mele imi sunt dragi și ast-fel formăm o familie fericită și tot-d-a-una mulțumită.

Ani sunt la mijloc, de când ne-am luat, copii infrumusețează și invie casa noastră. Pe când scriu aceste șiruri, nevasta se uită peste umărul meu și citește, cum prin o eroare am ajuns la așa bună norocire și zice c'o dulce șireție:

„Ce om fericit ești tu dragă, Filip, de și m'ai luat cam peste voia ta.”

PUBLICATIUNE

Numai încă patru-spre-dece zile
PANĂ LA 23 APRILIE 1878, MAI ȚINE

Marea Desfacere de Albituri
in Otelul Otetelesianu, Calea Mogoșoiei No. 27

SE DESFACE CU ORICE PRECIU

Marī sume de albiturile cele mai fine pentru dame și bărbați

500 bucăți Cămăși brodate din cele mai fine de batist și inu pentru dame, cari mai înainte le vindeam a 6 și 12 franci
Acum numai cu 3 și 6 franci

200 bucăți Fuste de damă, capote, pantaloni, costume de noapte de inu
Se vor vinde numai cu 4, 8 și 12 franci

200 bucăți Pichet alb și colorat fin a 30 coți
Se vinde numai cu 7, 12 și 17 franci

Basmale de damast, șervete, fețe de masă și pentru cafea
Se vor vinde numai cu 3, 6 și 10 fr. 1/2 duzină

100 bucăți Inu de Rumburg 36 coți cu 25 franci, inu de Belgia și Irlanda 60 coți cu 50, 70, și 90 franci

Acastă desfacere colosală va dura numai 14 zile, adică până la 23 Aprilie viitor, din cauză că inchiriându-să localul de la St. Gheorghe viitor, suntem nevoiți a vinde în total sau în parte toate mărfurile sus notate cu prețurile cele mai neuzite de effine.

GRATIS va primi fie-care cumpărător până la suma de 10 Napoleoni atât en gros cât și en detail ca RABAT o garnitură fină pentru cafea pentru 12 persoane.

Magasinul se află in Otelul Otetelesianu, No. 27

Sirop du D-FORGET SIROPUL Doctorului FORGET.
Cel mai bun remediu pentru curățirea Gaturaiului, Tusei, Tusei măgărești, Insomniilor, Iritățiunilor nervoși, și contra tutulor bôlelor de pept, satisfăcând atât dorința medicilor, cât și a bolnavilor; nă linguriță este destul.

In Paris la D. CHABLE, rue Vivienne, 36, și in streinătate se află la toți farmacistii și droghistii.

Deposit la farmaciile D-lor Zürenr, Risdorfer și Eitel, și la D. Ovesa drogistul.

VERITABLE BENEDICTINE
DE L'ABBAYE DE FECAMP (FRANCE)
ECELINTĂ, TONICĂ, DIGESTIVĂ ȘI APERȚIVĂ
CEĂ MAI BUNĂ DIN TÔTE LICORILE

VERITABLE LIQUR BENEDICTINE
Brevete en France et à l'Etranger.

A se cere totdeauna in josul fi-cărei sticle, eticheta pătrată pur-lându semnătura directorului ge-nerale.

Adeverata incore Benedictina se găsește numai la.

In București la D-nul Gubler Tartanovici & Co. agenți gen.: I. Athanasiu & I. Kise, A. Flakowski, I. Ovesa, J. Kaiser, negocianți; Toma Antoniu, Dimitrie Marinescu, C. Sarazi, Frații G. & D. Tănăsescu, G. Constantinescu, G. Rădulescu & I. Ionescu, confiseri; C. Racoviță, farmacist, și la toate firmele mai renumite in celelalte orașe.

ARMATELORŪ RUSSO-ROMĂNE
BOUQUET DE PLEWNA
DEDICAT
M. S. Imperatului ALEXANDRU II
DE
ED. PINAUD
PARFUMOR
37, Boulevard de Strasbourg, Paris

Se află la Parfumor și Coafort din Im-periu și din România.
Singular Deposit allă Aspasieși, Mignot.

CE SE POATE CAPATA PENTRU 5 FRANCI LA DESFACEREA SPECIALITATILOR IN PANZARIA LINGERIA DIN VIENA
Calea Mogoșoiei Palais „Dacia“

Pentru 5 franci: 1 Pantalon sêu 1 Camison de Pichet de érnă.
Pentru 5 franci: 0 cămașă de Oxford engles.
Pentru 4 franci 50 bani: 1 părech Ismene bărbătești.
Pentru 5 franci: 6 perechi manchete ori ce fason.
Pentru 5 franci: 6 gulere pentru bărbați de olandă fină.
Pentru 5 franci: 12 gulere engl., in ori-care fason și mărimo.
Pentru 5 franci: 6 părechii ciorapii patentate.
Pentru 5 franci: 6 gulere moderne pentru dame, după alegere.
Pentru 5 franci: 12 batiste albe de pânză adevărată.
Pentru 5 franci: 12 batiste bine colorate tivite și apălate.
Pentru 5 franci: 6 proșope de pânză curată.
Pentru 5 franci: 6 șervete da masă de pânză adevărată.
Pentru 5 franci: 12 șervete albe de ceai.
Pentru 5 franci: 1 cămașă modernă, simplă sêu brodată.
Pentru 5 franci: 2 batiste cu monograme fin brodate.
Pentru 5 franci: 1 batistă franceșă fin brodată cu dantele.
Pentru 3-8 franci: 1 corset de damă
Pentru 5 1/2 franci: 0 cămașă de noapte de dame.
Pentru 5 franci: 3 pepturi fin brodate pentru cămăși de bărbați.
Pentru 8 franci: 1 fustă de pichet de iarnă.
Pentru 5 franci: 1 camison modern brodat.
Pentru 5 franci: 1 față de masă colorată cu ciucuri, pentru café.
Pentru 5 franci: 1 cămașă sêu o pereche de ismene de damă, bogat brodate.
Pentru 5 franci: 1 fustă costum plüssé.
Pentru 5 franci: 1 bucată Tulpan.
Pentru 25 franci: 42 de coți = 1 bucată Chifon franțuzesc.
Pentru 10 franci: 1 bucată Robe d'enfants in laine couleur.
Pentru 18-24 franci: 1 bucată Tartan engles de 5 coți.
Pentru 20 franci: 24 coți Pichet.
Pentru 5-12 franci: 0 flanală sêu o pereche de ismene de lină.
Pentru 18-25 franci: 1 bucată pânză de Rumburg, de 36-45 coți.
Pentru 55-68 franci: 1 bucată pânză de Belgia de 60 coți.
Pentru 75-108 franci: 1 bucată pânză Corona de 58 coți.
Pentru 115-210 franci: 1 bucată Toile Batiste frances.
Pentru 12-35 franci. Plapămă de lină foarte fine.

Afară de articolele menționate se găsește tot-d-a-una trusouri complete.

Calea Mogoșoiei Palatul „Dacia“.

Comăngălied in districte înșoțite cu prețul respectiv se vor efectua foarte grabnic consciincios

Un profesor de limbele, adevă, Fran-cesă, Română, cunoscut in București, oferă ocupațiunile sêls ca profesor, translator la o redacțiune, școlă sad casă particulară. A se adresa la administrațiunea acestui țiar.

MADAME PATRU
Reintorcându-se in București, reincepe comerțul ei de mode in vechiul local, Strada Mogoșoiei No. 58 etajul de sus.
Avertura PĂLĂRIILOR DE VARĂ in-cepe la 23 Aprilie corent. (734-5)

HOTEL WEISS
BRASIOV.
Sub-semnatul am onôre a înșciința pe Onor. Public voiașior, că am luat asupra mi acest hotel, și mă vôiu sili a satisfăce atât in privința curățeniei cât și prețurilor effine.
Se gășesc odăi de la 60. kr. până la 1 fiorin.
Cu deosebită stimă.
Ión Hauptmann
Antreprenor.

Mosia Pescovenii, din Districtul Roma-ni, proprietate a casei repausatului Petru Hagiopol, in întindere peste 3000 ipogone, lângă gara Piatra, și mosia Valeni in de-părtare, de o jumătate oră de cea d'antéit, in întindere peste 600 pogone sunt de a-rendat chiar de acum fie împreună fie in parte. Pe aceste moșii se află patru păduri bătrâne in întindere totală ca de 300 po-gone, se vënd împreună cu moșiile sêu deosebit și tôte împreună sêu in parte. A se adresa la d-na Anna Hagiopol Strada Colței No. 37 sêu la d-nu Gr. G. Păucescu Strada Pitaru-Moșu No. 10. (733-2)

Un profesor de la o academiă din Germania, Jor-cesce a preda lecțiuni in tôte materiile gimnasiunii, școlii reale sau normale, atât pentru băieți cât și pentru fete. A se a-dresa la administrațiunea acestei foi.

De închiriat. 1) Casă cu 6 încă-peri pentru stă-pâni, 4 pentru slugi, grajd, șoproș, pivnițe și grădină — in strada Primăverei No. 11.
2) Casa cu 2 etajie, compusă din 9 ca-mere pentru stăpâni, 6 pentru slugi, grajd, șoproș și magașii pentru lemne, să in-chiriază in total, sau parțial cu etajul, in Strada Berzii No. 122. (726-0).

De închiriat, in Suburbia Mi-Corbu No. 1, două apartamente compuse de 6 și 4 camere cu dependințe precum și alte trei de câte 2 camere și dependințe.
Adresa: D-nu C. Disescu, aciași Sub-burbie, Strada Isvoru No. 39. (725-0)

De vëndare. Mai multe mașini invențiunea cea mai nouă și practică, care se pôte dirigea fără mașinist după o singură arătare, folositor pentru fie-care proprietar, sunt de vëndare la sub-semnatul.
Unele din aceste mașine sunt in lucrare unde fie-care se pôte încredința de practica lor.
Em. Rosenthal
Strada St. Vini No. 17.
(751-0)

De vëndare. casa din Strada Academia unde se află actualmente Comisia culorii de Roșii in apropiere de Theatru și Ministerul de suterne, compunduse din curte mare, grajd, Iporon și 12 odăi. Condițiunl a vantaggioșe. A se adresa la administrția acestui jurnal.

PROSPECTUS
DE
L'Institution Française et Italienne
Dirigée par **MESDAMES MAZZANTINI**
9, Place d'Azeglio, FLORENCE.

Ces Dames, ayant quitté la France leur patrie après la guerre de 70-71, ont fondé à Florence en 1873 une Institution Française et Ita-lienne qui jouit de l'estime générale, et où les jeunes filles reçoivent une instruction aussi solide que brillante. Les directrices étant munies du diplôme supérieur et secondées par des professeurs distingués.

Dans cette Institution l'enseignement est divisé en 2 cours: cours élémentaire et cours supérieur. Chacun de ces cours comprend 2 classes et chaque classe est divisée en plusieurs sections. Selon son aptitude l'élève peut changer de section 2 fois par an.

Le prix de la pension pour les internes est de 1200 frs. par an, y compris la musique, le dessin et la danse.

Des renseignements on peut avoir à l'imprimerie Thiel & Weiss, qui ont visité l'Institution personnellement et où on peut voir le pros-pectus détaillé.

ANUNCIU IMPORTANT.
CEL MAI VECHIU SI RENOMITU MAGASIN
LA STÉUA ALBĂ
SUB FIRMA
PHILIPP GOLDSTEIN

Strada Carol I No. 5. Strada Carol I No. 5.
(Curtea Vechie) (Curtea Vechie)
vis-à-vis de Sig. Prager vis-à-vis de Sig. Prager.

Am onôre a înșciința pe onor. PT. Public că mi-a sosit pentru sezonul de iarnă un bogat asortiment de încălțăminte pentru Bărbați, Dame și Copii, după fășonele cele din urmă, — precum și un mare transport de Cisme lungi de Lak ruseșe, de Incht și de Vacs, ca și Mantale de Cauciuc pentru plôe, prima calitate; asemenea și Galoși de Gumi.

Sub-semnatul aduc mulțumirile mele onor. PT. Public pentru în-credere ce a dat mențiunatel mele, firme de un interval de 12 ani care până acum a depus probe suficiente de fina calitate a mărfel ca și de effinătatea prețurilor, sperând că și de acum înainte, va bine-voi ai da concursul sêu găsind tot-d-a-una atât mărfuri fine și fasonate cât și prețuri foarte moderate.

Cu tótă stima
PHILIPP GOLDSTEIN.

FRANZ GÜNTHER
à la VILLE DE BRUXELES
Podul Mogoșoiei No. 16 vis-à-vis de Consulatul Russesc

Recomandă magazinul sêu asortat in tot-d-a-una foarte bine cu rufăria de bărbați și de dame, gulere, manchete, batiste de lino, olandă și mătășă, ciorapi pentru bărbați și dame, flanelo fine (orșpe de saute) camisone, groșette, broderie dantele, cravate de bărbați și femei, cele mai noi forme și culori, umbrelle de sôre și de plôie etc. etc. Atrăgând tot de-o-dată atențiunea onor. Clientele că din cauza crizei am redus foarte mult prețurile

OPERILE MUSICALE
imprintate in edițiunea noastră
THIEL & WEISS, TYPOGRAFI
Strada Lipscani, palatul „Dacia“

	FR. C.
CONSTANTINESCO D., Souvenir de Zizin, Valse pour pianoforte	2 —
CARLSON C., Quatre morceaux Roumains, pour pianoforte	1 50
FLECHTENMOCHER A., Muma lui Stefan, pentru o voce și piano	1 40
GEORGESCU TH., Două suspine, rom. pentru o voce cu piano	1 40
„ Sep. roum. natională, pentru o voce cu piano	1 40
KRATŪCHWIL A. K., Hora, Vieta României pentru piano	4 —
MEDEK J. W., România, Quadrille de Concert pentru piano	5 —
MUSICESCO G., Rânduiala canuniei pentru piano	2 —
STERN L., op. 10, Der Wunsch (Dorința) für Singst. und Clavierb.	1 50
„ op. 11, Lebewohl (Adio Moldova) Singst. und Clavierb.	1 50
„ op. 4, Grande Etude pour pianoforte	1 20
„ op. 17, Hora. Mariôra pentru pianoforte	2 —
„ op. 18, Durerea „mi este mare, Valse bril. pentru piano	2 —
„ op. 19, Visuri Ce de copii, Quadrille pentru piano	1 35
„ La Favorite, Schottisch pour piano	1 —
„ Iplik-Polka pentru piano	1 50
„ op. 20, Apele de la Viacăresci, Schottisch pour piano	2 —
VIEUX E., Marche de Cavalerie pour piano	2 —

Tôte aceste se vënd cu rabat de 25%.

NOUL ATELIER
DE
FOTOGRAFIE și PICTURĂ
I. F. MANDI & Comp.
21, Calea Mogoșoiei 21; vis-à-vis de cofetăria Capșii.

Se efectuează ori-ce fel de fotografie și pictură, de ori-ce fel de mărimo, in modul cel mai nou și elegant aprobat in cel mai înalt grad prin care se oferă un lucru solid frumos cu fidelitatea a naturii.

LA TYPOGRAFIA THIEL & WEISS
PALATUL „DACIA“
și la tôte librăriile din țeră
se află de vëndare:

METODI DE CORA NATURALA
drept contrast la
VĂTĂMĂRIILE PRACTICEI MEDICALE
Singura și sigura pază contra morșii prematurate și lăngzeșiei cronice de
Aug. Wilh. König.
PREȚUL 2 LEI NUOI.

REGULILE
CE TREBUE PĂDITE
pentru
AJUNGE LA O BATRANETA INAINȚATA
PREȚUL 50 CENTIM.